

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 29 czerwca 2021 r. – KT, NS / FTI Touristik GmbH

(Sprawa C-396/21)

(2021/C 382/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: KT, NS

Strona pozwana: FTI Touristik GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy ograniczenia w związku z panującą w docelowym miejscu podróży chorobą zakaźną stanowią niezgodność w rozumieniu art. 14 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2302⁽¹⁾ także wtedy, gdy z powodu globalnego rozprzestrzenienia się choroby zakaźnej takie ograniczenia zostały podjęte zarówno w miejscu zamieszkania podróżnego, jak i w innych krajach?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U. 2015, L 326, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 28 czerwca 2021 r. – Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris / Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

(Sprawa C-398/21)

(2021/C 382/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris

Strona przeciwna: Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

Pytania prejudycjalne

Czy art. 8ab ust. 5 dyrektywy 2011/16⁽¹⁾:

— narusza prawo do rzetelnego procesu sądowego gwarantowane na mocy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, gdyż co do zasady nie wyłącza adwokatów działających w ramach świadczenia pomocy prawnej przed sądami, z zakresu pojęcia pośredników obowiązanych do dostarczania organom podatkowym informacji niezbędnych do zgłoszenia transgranicznych schematów podatkowych albo do powiadomienia o tym obowiązku innego pośrednika?

- narusza prawo do poszanowania korespondencji i życia prywatnego gwarantowane na mocy art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, gdyż co do zasady nie wyłącza adwokatów działających w ramach świadczenia usług, których przedmiotem jest ocena sytuacji prawnej ich klientów, z zakresu pojęcia pośredników obowiązanych do dostarczania organom podatkowym informacji niezbędnych do zgłoszenia transgranicznych schematów podatkowych albo do powiadomienia o tym obowiązku innego pośrednika?

(¹) Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. 2011, L 64, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 21 kwietnia 2021 r. w sprawie T-322/19,
El-Qaddafi / Rada, wniesione w dniu 6 lipca 2021 r. przez Radę Unii Europejskiej**

(Sprawa C-413/21 P)

(2021/C 382/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu;
- ostateczne rozstrzygnięcie kwestii będących przedmiotem niniejszego odwołania i oddalenie skargi skarżącej; oraz
- obciążenie skarżącej kosztami niniejszego odwołania oraz postępowania w sprawie T-322/19.

Zarzuty i główne argumenty

Rada podnosi, że w wyroku w sprawie T-322/19 Sąd popełnił szereg błędów będących przedmiotem następujących zarzutów niniejszego odwołania:

- zarzut pierwszy: naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 36 w związku z art. 53 akapit pierwszy Statutu Trybunału Sprawiedliwości oraz błędna wykładnia decyzji Rady (WPZiB) 2015/1333 (¹);
- zarzut drugi: błędna wykładnia art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 1 decyzji Rady 2015/1333 oraz art. 6 ust. 1 rozporządzenia Rady 2016/44 (²);
- zarzut trzeci: Sąd przeinaczył argumenty Rady, naruszył zasadę, w myśl której pisma procesowe i wystąpienia stron należy rozumieć zgodnie z ich rzeczywistym brzmieniem, dokonał błędnej wykładni decyzji Rady 2015/1333 i rozporządzenia Rady 2016/44 oraz naruszył art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- zarzut czwarty: Sąd przeinaczył materiał dowodowy, naruszył zasadę, w myśl której pisma procesowe i wystąpienia stron należy rozumieć zgodnie z ich rzeczywistym brzmieniem, naruszył art. 36 w związku z art. 53 akapit pierwszy Statutu Trybunału Sprawiedliwości oraz art. 263 TFUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylająca decyzję 2011/137/WPZiB (Dz.U. 2015, L 206, s. 34; sprostowani: Dz.U. 2016, L 98, s. 6; Dz.U. 2016, L 243, s. 16; Dz.U. 2018, L 268, s. 92).

(²) Rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 (Dz.U. 2016, L 12, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2016, L 98, s. 6; Dz.U. 2016, L 217, s. 81; Dz.U. 2016, L 243, s. 16; Dz.U. 2018, L 268, s. 92; Dz.U. 2019, L 6, s. 10).